

Веднажъ Митко седналъ на пода и почналъ да строи. Отъ начало работата му не отивала добръ: ту ще падне нѣкоя колонка, ту нѣщо нѣма да прилегне. Но Митко търпеливо продължавалъ да работи и се не минали нѣколко часа, когато първата кѣща била вече готова. Тя станала славна. Особено красиви били вратата ѝ, но и трудътъ положенъ за нея билъ най-голямъ.

Кѣщата много се харесала на сестра му Невѣнка; още по-вече тя се харесала на куклата ѝ, която поискала да живѣе въ нея. Но тукъ се случило нещастие. Едвамъ куклата взела да минава прѣзъ вратата, когато я закачила съ шанката си, и кѣщата се разтурила. Нѣколко пѣнчета паднали върху прѣдната стѣна на кѣщицата и я съборили.

Трѣбвало да се почне отъ начало трудната постройка. Невѣнка взела да помага на брата си и така заедно, всичко поправили. Майка имъ ги посвѣтвала да загѣпятъ на вратата книжка, на която да напишатъ:

За куклата входа е забраненъ.

Г. София.

Прѣвель: Дѣтелюбовъ.

